

РЕШЕНИЕ

№ 1766

гр. София, 14.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 15.02.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Ива Кечева

Светлана Димитрова

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Костов, като разгледа дело номер **9540** по описа за **2012** година докладвано от съдия Ива Кечева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба на [фирма], ЕИК[ЕИК], представлявано от управителя П. Ж. Р. срещу решение от 03.07.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 21 състав по нахд № 23629/2011 г. Със съдебното решение е потвърдено наказателно постановление № 11155-0012707/15.08.2011 г., издадено от зам. директора на ТД на НАП - С., с което на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 500 лв., на основание чл. 185, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДДС.

В касационната жалба се изложени доводи за постановяване на обжалваното решение в нарушение на закона по смисъла на чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК. Твърди се, че районният съд не е обсъдил и констатирал допуснати в хода на административно-наказателното производство нарушения. Искане се от съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него НП.

Ответната страна – ТД на НАП - С., чрез процесуалния представител юрк. Х., оспорва касационната жалба и моли съда да потвърди обжалваното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на

страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал.1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Решението е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване.

След обсъждане на събраните доказателства, СРС е възприел фактическата обстановка, така като е описана в АУАН, която не се оспорва от нарушителя. Съдът е приел, че при извършена проверка от инспектори по приходи на 17.05.2011 г. в магазин за осветителни тела, стопанисван от [фирма], било установено, че в обекта не се съхранява паспорта на фискалното устройство. При тази фактическа обстановка е изведено, че описаното в АУАН и НП административно нарушение на чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на МФ е осъществено и законосъобразно на търговеца е наложена имуществена санкция на основание чл. 185, ал. 2 във вр. ал. 1 от ЗДДС.

Въз основа на приетата фактическа обстановка СРС е достигнал до правилния извод, че е извършено деяние, осъществяващо състава на административно нарушение по чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на МФ, съгласно който лицето по [чл. 3](#) със стационарен търговски обект съхранява в търговския обект паспорта на ФУ, с изключение на случаите по [чл. 14, ал. 3](#) и [чл. 50, ал. 6](#). В случая е установено по категоричен начин въз основа на събраните от СРС доказателства, че е осъществен съставът на посочената разпоредба –в обект, стопанисван от касатора не се съхранява паспорта на ФУ. Извършването на посоченото нарушение не се оспорва от касатора.

Настоящият съдебен състав възприема като законосъобразен изводът на районния съд, че при съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация. Направените в тази връзка възражения в касационната жалба са неоснователни. Законосъобразно за нарушението на чл. 42, ал. 1, т. 2 от Наредба № Н 18/13.12.2006 г. на касатора е наложено административно наказание на основание чл. 185, ал. 2 ЗДДС в размера по чл. 185, ал. 1 ЗДДС, тъй като нарушението не води до неотразяване на приходи. Действително, в НП не е посочено словесно основанията за приложението на чл. 185, ал. 1 във вр. чл. 185, ал. 2 ЗДДС, което обаче не представлява съществено нарушение, тъй като не е довело до ограничаване правото на защита на наказаното лице, още повече, че нормата на чл. 185, ал. 1 предвижда налагане на имуществена санкция в по-нисък размер, т.е. е по-благоприятна за нарушителя спрямо нормата на чл. 185, ал. 2 от ЗДДС.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен съдийски състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63 ЗАНН оспорваното решение следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното, Административен съд София- град, I касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТЯВЯ В СИЛА решение от 03.07.2012 г., постановено от Софийски районен съд, НК, 21 състав по нахд № 23629/2011 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.